
Efectul șomajului asupra creșterii economice

Conf. univ. dr. Mădălina-Gabriela ANGHEL (*madalinagabriela_angel@yahoo.com*)

Universitatea „Artifex” din București

Prof. univ. dr. Constantin ANGHELACHE (*actincon@yahoo.com*)

Academia de Studii Economice din București / Universitatea „Artifex” din București

Prof. univ. dr. Alexandru MANOLE (*alexandru.manole@gmail.com*)

Universitatea „Artifex” din București

Abstract

Șomajul este un indicator macroeconomic care reflectă incapacitatea unei economii de a utiliza integral resursele de forță de muncă. Fenomenul în sine are la bază concentrarea activității social-economice, perfecționarea mijloacelor de producție cu randament ridicat, oferta mai mare de persoane apte să ocupe locurile disponibile din economie decât numărul real al acestora sau nesincronizarea ofertei de forță de muncă și locurile disponibile la nivel regional sau național. Desigur, lipsa unei conversii adecvate a forței de muncă determină o creștere a numărului de șomeri și, pe această cale, a ratei șomajului. Numărul șomerilor, oarecum în creștere în România, are două efecte negative prin efortul economic al plății ajutorului de șomaj, pe de o parte și existența unui procent al resursei de muncă care nu poate fi utilizat pentru sporirea producției de bunuri și servicii, pe de altă parte. Analiza seriei de date privind mărimea șomajului stabilit în sistemul BIM sau AMIGO, relevă disponibilitățile pieței muncii și incapacitatea de asimilare a economiei naționale. Rata inflației are o corelație directă cu evoluția Produsului Intern Brut, pe care am analizat-o utilizând unele modele econometrice adecvate.

Cuvinte cheie: șomaj, creștere economică, rata inflației, productivitate, piața muncii

Clasificarea JEL: E23, J64

Introducere

Șomajul reflectă imposibilitatea economiei unei țări de a utiliza complet resursele de muncă. Lipsa conversiei forței de muncă sporește numărul șomerilor și, pe cale de consecință, rata șomajului. Creșterea numărului șomerilor în România are două efecte negative asupra efortului financiar de plată a indemnizațiilor de șomaj, existând o parte din resursele de muncă care nu pot fi utilizate pentru sporirea producției de bunuri și servicii. Interpretând seria de date privind nivelul șomajului stabilită de sistemul ILO sau AMIGO exprimă capacitatea pieței muncii și incapacitatea de asimilare a economiei naționale. În mod cert, rata inflației se află în corelație directă cu evoluția

PIB, care poate fi realizată utilizând modele econometrice adecvate. Șomerii, conform definiției internaționale (BIM*), sunt persoanele în vârstă de 15-74 ani care îndeplinesc simultan următoarele 3 condiții: (i) nu au un loc de muncă; (ii) sunt disponibile să înceapă lucrul în următoarele două săptămâni; (iii) s-au aflat în căutare activă a unui loc de muncă, oricând în decursul ultimelor patru săptămâni. Rata șomajului reprezintă ponderea șomerilor în populația activă. Populația activă din punct de vedere economic cuprinde toate persoanele care furnizează forța de muncă disponibilă pentru producția de bunuri și servicii în timpul perioadei de referință, incluzând populația ocupată și șomerii. Șomerii înregistrați sunt persoanele aflate în evidențele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă (ANOFM), care beneficiază de prevederile legislației privind protecția socială a șomerilor. Cele două seturi de indicatori statistici (șomajul lunar conform definiției internaționale și șomajul înregistrat) nu sunt comparabile deoarece sursele de date, metodele de măsurare, conceptele, definițiile și sfera de cuprindere sunt diferite. Analiza datelor din ambele serii, însă, oferă o imagine completă și reală asupra pieței românești a forței de muncă.

Literature review

Aaronson, Mazumder și Schechter (2010) analizează factorii care au generat creșterea șomajului pe termen lung și implicarea pentru evoluția economică viitoare, Couch et.al. (2013) abordează un subiect similar, se concentrează asupra consecințelor economice și de sănătate, și anume asupra veniturilor, beneficiilor legate de handicap și a mortalității. Michailat (2012) este preocupat de rolul potrivirii fricțiunilor în influențarea și, prin urmare, în explicarea șomajului, propune un model de căutare și potrivire, Daly et.al. (2012) dezvoltă un subiect apropiat, întrebarea acestora de cercetare este axată pe creșterea ratei naturale a șomajului. Anghelache și Manole (2015) dezvoltă pe corelația dintre inflație și șomaj. Lalive (2007) oferă dovezi privind corelația dintre prestațiile de șomaj, durata șomajului, pe baza ideii că beneficiile tind să ducă la creșterea duratei șomajului, studiul său urmărește sistemul austriac, în timp ce Le Barbanchon (2016) studiază, într-o abordare similară, cazul francez. Anghel, Anghelache și Manole (2016) au fost preocupați de evoluția inflației în perioada recentă. Shimer și Werning (2007) au testat caracterul optim al asigurării de șomaj pe baza răspunsului salariilor de rezervare la ajutoarele de șomaj. Nekoei și Weber (2017) discută despre influența pozitivă potențială a prestațiilor de șomaj asupra calității locurilor de muncă. Åslund, Østh și Zenou (2010) oferă o abordare modernă cu privire la importanța accesului la locuri de muncă. Anghelache (2008), Anghelache et.al. (2007) sunt lucrări de referință în statisticile macroeconomice, autorii tratează în mod considerabil fenomenul

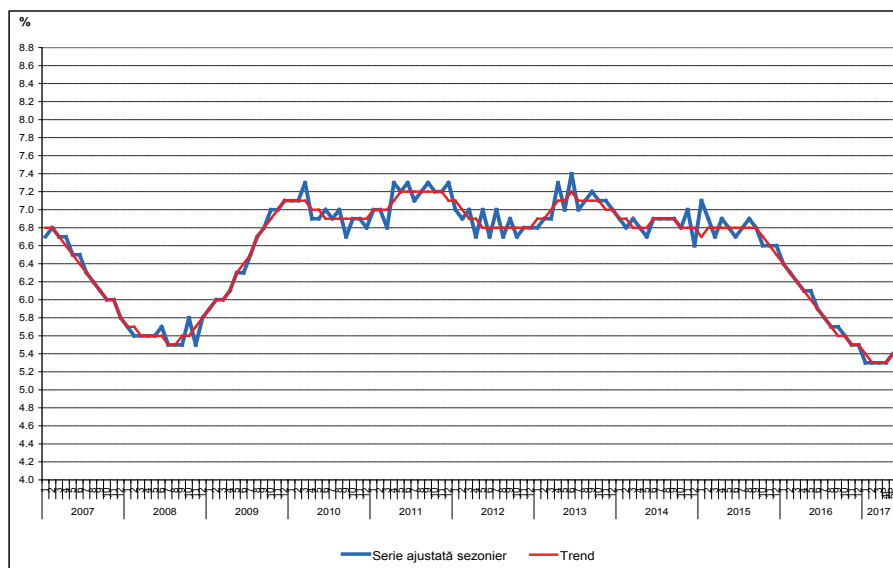
șomajului. Kroft și Notowidigdo (2016) evaluează legătura dintre asigurarea de șomaj și rata șomajului. Van Ours și Vodopivec (2008) analizează influența asigurării reduse a șomajului asupra calității angajaților care au fost angajați după o perioadă de șomaj. Krueger și Mueller (2010) dau noi dovezi privind intensitatea căutării de locuri de muncă măsurată pentru șomerii din Statele Unite, prin timpul dedicat acestei activități. Schmieder, von Wachter și Bender (2012) măsoară efectele asigurării de șomaj pe o perioadă lungă de timp pe ciclul economic, studiul lor se bazează pe un set de date cuprinzător. Moscarini și Postei-Vinay (2012) evaluează rolul angajatorilor în crearea de locuri de muncă în timpul vârfurilor pozitive și negative, angajatorii sunt grupați în funcție de mărimea lor. Inderbitzin, Staubli și Zweimüller (2016) măsoară impactul prestațiilor extinse de șomaj asupra comportamentului lucrătorilor în vârstă față de pensionare, în special pensionarea anticipată. Agrawala și Matsab (2013) iau în considerare efectul riscului șomajului asupra procesului decizional în finanțarea corporațiilor. Silva și Toledo (2009) oferă un model care extinde modelul de potrivire DMP cu distrugerea endogenă a locului de muncă, modelul lor atingând aproape curba Beveridge înclinată în jos. Chetty (2008) demonstrează că beneficiile rezultate din asigurarea de șomaj afectează comportamentul în căutarea unui loc de muncă. Amaral și Ice (2014) oferă o evaluare contemporană a prestațiilor de asigurări de șomaj extinse. Card, Chetty și Weber (2007) studiază comportamentul șomerilor în întregime în intervalul de timp al beneficiilor.

Metodologia cercetării și date. Rezultate și discuții

În cele ce urmează vom analiza modul în care a evoluat rata șomajului în România în perioada 2007 – 2017.

Evoluția ratei șomajului în perioada 2007-2017

Graficul nr. 1

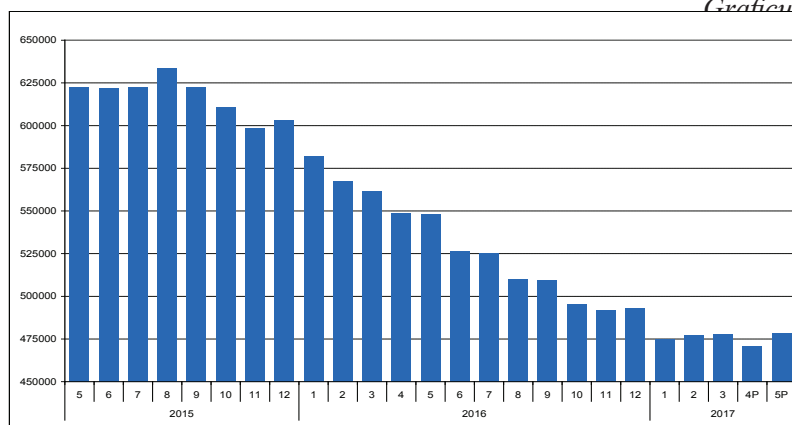
P Date provizorii.

Sursa datelor: Institutul Național de Statistică, comunicat de presă nr. 165 / 3 iulie 2017

Numărul șomerilor (în vârstă de 15-74 ani), estimat pentru luna mai a anului 2017 a fost de 478 mii persoane, în creștere față de luna precedentă (471 mii persoane), dar în scădere față de aceeași lună a anului anterior (548 mii persoane). În luna mai 2017, rata șomajului în formă ajustată sezonier a fost de 5,3%. Rata șomajului în luna martie 2017 a scăzut cu 0,1 puncte procentuale față de cea înregistrată în luna precedentă (5,4%). Rata șomajului la bărbați a fost cu 1,2 puncte procentuale mai mare decât la femei. Numărul șomerilor (în vârstă de 15-74 ani), estimat pentru luna mai din anul 2017 a fost de 478 mii persoane, în creștere față de luna precedentă (471 mii persoane), dar și față de aceeași lună a anului anterior (548 mii persoane).

Numărul de șomeri în perioada martie 2015 - mai 2017

Graficul nr. 2

^P Date provizorii.

Sursa datelor: Institutul Național de Statistică, comunicat de presă nr. 165 / 3 iulie 2017

Pe sexe, rata șomajului la bărbați a depășit-o cu 1,2 puncte procentuale pe cea a femeilor (valorile respective fiind 5,9% în cazul persoanelor de sex masculin și 4,7% în cazul celor de sex feminin).

Rata șomajului pe sexe -%-

Tabel nr. 1

Categorii de vârstă (ani)	2016								2017				
	Mai	Iun.	Iul.	Aug.	Sept.	Oct.	Nov.	Dec.	Ian.	Feb.	Mar.	Apr. ^P	Mai ^P
Total													
15-74	6,1	5,9	5,8	5,7	5,7	5,6	5,5	5,5	5,3	5,3	5,3	5,3	5,4
15-24	20,8	20,8	20,3	20,3	20,3	20,4	20,4	20,4	19,9	19,9	19,9	..	..
25-74	5,0	4,8	4,8	4,6	4,6	4,5	4,4	4,4	4,2	4,3	4,2	4,2	4,3
Masculin													
15-74	6,7	6,6	6,5	6,4	6,4	6,2	6,0	6,0	6,0	5,9	5,9	5,9	5,9
15-24	19,7	19,7	19,4	19,4	19,4	19,6	19,6	19,6	19,7	19,7	19,7	..	..
25-74	5,7	5,6	5,5	5,3	5,3	5,1	5,0	4,9	4,9	4,9	4,9	4,8	4,8
Feminin													
15-74	5,2	4,9	4,9	4,8	4,8	4,8	4,7	4,9	4,4	4,6	4,5	4,6	4,7
15-24	22,7	22,7	21,8	21,8	21,8	21,6	21,6	21,6	20,3	20,3	20,3	..	..
25-74	4,1	3,8	3,8	3,7	3,7	3,7	3,6	3,8	3,3	3,5	3,4	3,5	3,6

^P Date provizorii.

.. - Date indisponibile.

Sursa datelor: Institutul Național de Statistică, comunicat de presă nr. 165 / 3 iulie 2017

Pentru persoanele adulte (25-74 ani), rata șomajului a fost estimată la 4,3% pentru luna mai 2017 (4,8% în cazul bărbaților și 3,6% în cel al femeilor).

Numărul șomerilor în vârstă de 25-74 ani reprezenta 74,4% din numărul total al șomerilor estimat pentru luna mai 2017.

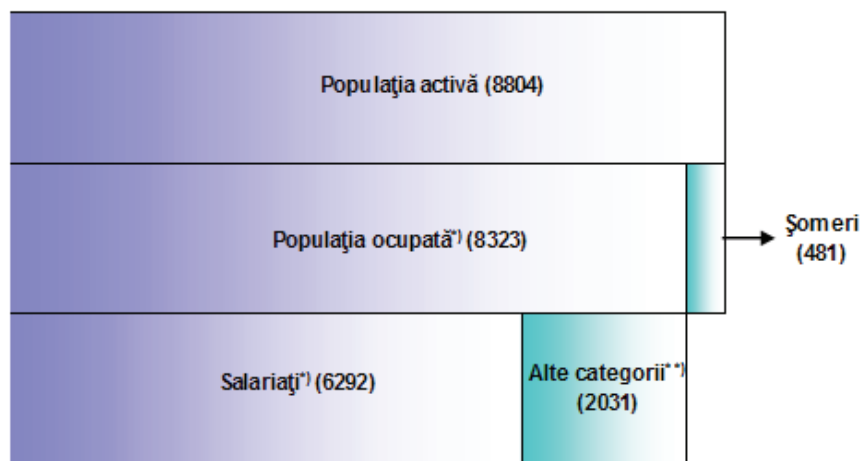
În trimestrul I 2017, rata de ocupare a populației în vârstă de muncă (15-64 ani) a fost de 61,2%, în scădere față de trimestrul anterior.

În trimestrul I 2017, rata de ocupare a populației în vârstă de 20-64 ani a fost de 66,2%, la o distanță de 3,8 puncte procentuale față de ținta națională de 70% stabilită în contextul Strategiei Europa 2020.

În primul trimestru al anului 2017, populația activă a României era de 8804 mii persoane, din care, 8323 mii persoane erau ocupate și 481 mii persoane erau șomeri.

Principalele categorii de populație în trimestrul I 2017 (mii persoane)

Graficul nr. 3

* Inclusive forțele armate și asimilați și persoanele care lucrează în sectorul informal și la negru.

** Alte categorii: patroni, lucrători pe cont propriu, lucrători familiali neremunerați și membrii ai unei societăți agricole sau ai unei cooperative neagricole.

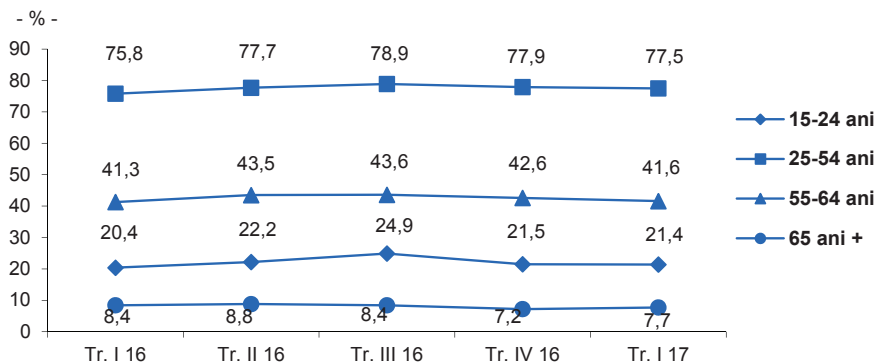
Sursa datelor: Institutul Național de Statistică, comunicat de presă nr. 156 / 27 iunie 2017

Rata de ocupare a populației în vârstă de muncă (15-64 ani) a fost, în trimestrul I al anului 2017, de 61,2%, în scădere față de trimestrul anterior cu 0,4 puncte procentuale. Gradul de ocupare a fost mai mare la bărbați (68,9% față de 53,5% la femei) și la persoanele din mediul urban (63,7% față de 58,1% în mediul rural).

Rata de ocupare a tinerilor (15-24 ani) a fost de 21,4%.

Evoluția ratei de ocupare a populației de 15 ani și peste, pe grupe de vârstă

Graficul nr. 4

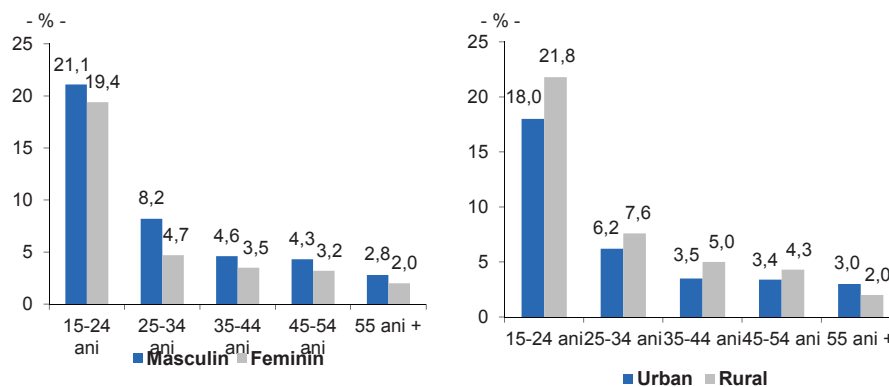

Sursa datelor: Institutul Național de Statistică, comunicat de presă nr. 156 / 27 iunie 2017

Rata șomajului în trimestrul I 2017 a fost de 5,5%, valoare egală cu cea înregistrată în trimestrul anterior.

Rata șomajului pe grupe de vârstă, sexe și medii, în trimestrul I 2017

Graficul nr. 5

Sursa datelor: Institutul Național de Statistică, comunicat de presă nr. 156 / 27 iunie 2017

Pe sexe, ecartul dintre cele două rate ale șomajului a fost de 1,9 puncte procentuale (6,3% la bărbați față de 4,4% la femei), iar pe medii rezidențiale, de 1,7 puncte procentuale (6,4% în mediul rural, față de 4,7% în mediul

urban). Rata șomajului a atins nivelul cel mai ridicat (20,4%) în rândul tinerilor (15-24 ani).

Numărul de șomeri neremunerați la sfârșitul perioadei, cei mai mulți erau muncitori, mai ales muncitori. Acest număr reprezintă numai acele persoane care sunt înregistrate la oficiile forței de muncă și protecția socială și primesc sub o formă sau alta, indemnizațiile de șomaj, dar în țara noastră, categoria șomerilor este mult mai mare, inclusiv absolvenții de învățământ secundar și superior, Dar care nu au fost înregistrate ca șomeri, șomeri care au ieșit din perioada de șomaj și nu mai sunt angajați sau care desfășoară ocazional. Un alt grup este acela al persoanelor care nu au fost niciodată angajați în șomaj și au desfășurat așa-numitele activități libere și o parte din populație angajată cu normă redusă, cu fracțiune de normă. Având în vedere că problema închiderii sau limitării activității unui număr de societăți se presupune că numărul angajaților va fi redus, acesta va îngreuna rândurile șomerilor sau celor aflați în tranzit prin orice ședere prin ordonanță prin redundanță. Este de așteptat ca grupul „alți indivizi” să vadă un număr de foști angajați.

România se confruntă, de asemenea, cu un fenomen negativ, care este că o parte din populația de vârstă activă este înregistrată în categoria șomerilor și lucrează în așa-numitul „negru”. Poate că noul Cod al Muncii, introdus în 2011, ar putea pune în lumină acest domeniu, dar rămâne să fie analizat, după o perioadă rezonabilă, efectele noului cadru al legislației muncii. Având în vedere structura ocupării forței de muncă, deoarece restructurarea și privatizarea prin metode posibile de „închidere” și „lichidare” vor continua, vom constata că în perioada următoare este probabil să asistăm la creșterea rangurilor șomerilor, prin accelerarea procesului de privatizare în industrie , Construcțiile, transporturile, în special în chestiunile bugetare, în centrul măsurilor de austeritate.

Acest fapt spune foarte mult pentru că, în timpul tranziției, rupte de mai multe turbulențe, nu creează locuri de muncă pentru oamenii care au lucrat în industrie sau în cercetare, munca extrem de specializată pe care o obiect dispare. În majoritatea cazurilor, specialiștii au fost concediați sau au devenit nemulțumiți de venituri și au îngroșit rândurile celor care au plecat și au funcționat în străinătate. Credem că măsurile de reformă ale economiei naționale, restructurarea ar trebui să ia în considerare crearea acestor locuri de muncă pentru specialiști cu înaltă calificare, astfel încât se vor risipi în Europa. În caz contrar, urmând exemplul unor persoane care au găsit o realizare mai bună, tot mai multe vor merge în străinătate și, mai devreme, economia va trebui să găsească înlocuitori care vor costa mai mult decât eforturile momentului de a păstra cele existente la locul de muncă. În altă

ordine de idei, acesta a subliniat că statul de securitate socială nu va colecta veniturile necesare pentru a plăti pensiile și prestațiile de șomaj pentru un număr mare de persoane, ceea ce necesită în mod necesar găsirea resurselor necesare prin măsuri care ar putea deveni eficiente.

Este greu de presupus că bugetul asigurărilor sociale pentru anul 2016 nu va fi o sursă de venit care să asigure plata ajutoarelor de șomaj și a altor sume de ajutor, alocații de sprijin etc. pentru persoanele care vor deveni șomere. Situația poate deveni complicată, având în vedere că în 2013 un număr semnificativ de angajați care au fost angajați în sectorul privat au devenit șomeri sau cei care lucrează fără contract de muncă nu vor fi angajați și vor ocupa cel puțin categoria șomerilor. Deci, aici este evoluția șomajului în ultima perioadă, cu toate acestea, trebuie tratată cu atenție. De asemenea, este important ca societățile, RA și alte activități de interes național sau util societății, statul să-și facă influența simțită prezența, până când acestea creează condiții optime, trecerea reală la activitatea privată. Evoluția șomajului în perioada noiembrie 2008 este influențată de criza financiară globală, care este România. Criza financiară, cu reflecție și sistemul bancar din țara noastră, va spori creditele de cost (preț). Astfel, produsele bancare vor crește și întreprinderile, inclusiv persoanele fizice, vor modera politica de „împrumut de apel”.

Ultima dată a existat o dezvoltare a studiilor pentru a analiza legătura dintre inflație și modul în care afectează dezvoltarea economică. Se știe că între inflație și creșterea economică pe termen lung există o relație negativă.

În analiza pe care am realizat-o în cadrul acestei cercetări, am considerat PIB-ul ca variabilă dependentă și influența ei asupra ratei inflației (ca variabilă independentă) pe o serie de date între anii 1991 și 2015, datele au fost publicate de Institutul Național de Statistică.

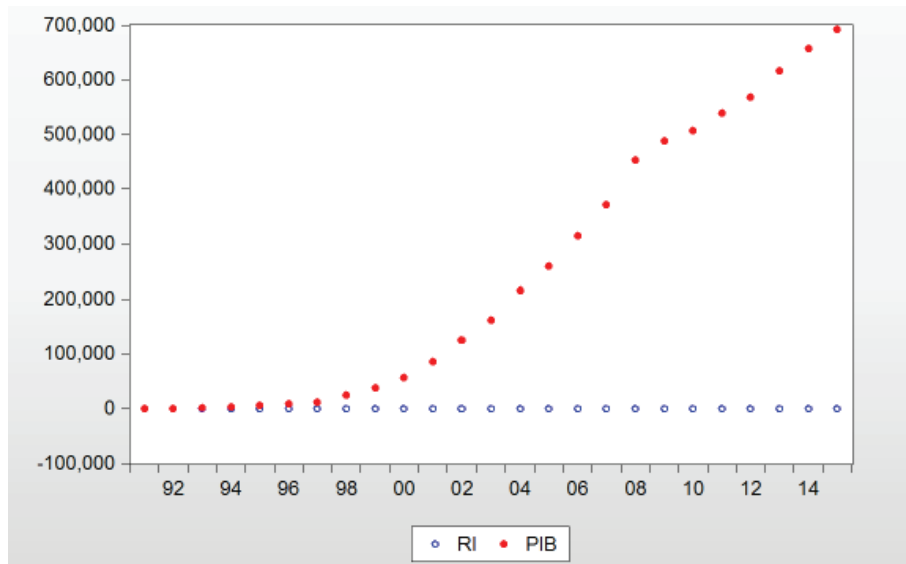
Considerăm funcția liniară de regresie $Y = f(X)$, unde $Y = \text{GDP}$ este variabilă endogenă, dependentă și $X = \text{rata inflației}$, o variabilă exogenă și independentă. Funcția de regresie obținută, prin substituirile din model, are forma:

$$\text{PIB} = a + b \text{RI} + \varepsilon$$

Folosind un program dedicat, am analizat evoluția PIB-ului și a inflației în perioada 1991-2015, prin grafică, dar și prin indicatori descriptivi.

Corelograma PIB și rata inflației (RI)

Graficul nr. 6

Estimarea parametrilor de regresie

Tabel nr. 2

Dependent Variable: PIB
Method: Least Squares (Gauss-Newton / Marquardt steps)
Date: 09/13/16 Time: 15:14
Sample: 1991 2015
Included observations: 25
 $PIB = C(1) + C(2) * RI$

	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C(1)	359432.7	48023.88	7.484458	0.0000
C(2)	-2165.133	545.0055	-3.972681	0.0006
R-squared	0.406944	Mean dependent var		247911.0
Adjusted R-squared	0.381159	S.D. dependent var		247657.7
S.E. of regression	194823.5	Akaike info criterion		27.27419
Sum squared resid	8.73E+11	Schwarz criterion		27.37170
Log likelihood	-338.9274	Hannan-Quinn criter.		27.30124
F-statistic	15.78219	Durbin-Watson stat		0.298816
Prob(F-statistic)	0.000602			

Modelul de regresie rezultat:

$$\text{PIB} = 359.432,7 - 2165.133 \text{ RI}$$

Valoarea negativă a parametrului b (C2) are ca rezultat o relație inversă între PIB și rata inflației, în plus dacă rata inflației ar crește cu 1 punct procentual, PIB-ul va scădea cu 2165,133 milioane.

R-pătrat = 0,4069 este coeficientul de determinare; Astfel 40,69% indică influența inflației asupra PIB-ului, diferența arată influențele altor factori.

Mulți medici, ingineri, cercetători, specialiști în domeniul lingvistic etc. lucrează acum în țările occidentale, creând mari dificultăți în economia românească, care în curând va simți lipsa de specialiști din cei menționați mai sus. Deschiderea către Europa după aderare va avea un efect contradictoriu asupra ocupării forței de muncă și că efectul asupra șomajului. Vor fi șomeri, însă economia națională se va confrunta cu o serie de profesii, cu forța de muncă necesară. În consecință, numărul șomerilor va crește mai mult, persoanele cu o pregătire modestă sau din zone care nu sunt solicitate sau pe piața internă europeană. Guvernul trebuie să pună problema găsirii acelor pârgii prin care să stimuleze afacerile mici și mijlocii, care, în tranziția spre economia de piață completă, creează noi locuri de muncă și se asigură. Având în vedere dificultățile cu care se confruntă economia în ansamblul său, se presupune că acele companii private nu ar putea face față cu greu impozitelor de reducere a activității și, în acest fel, să treacă un număr de angajați în șomaj.

Concluzii

Din datele prezentate mai sus putem concluziona că în perioada următoare, restructurarea și privatizarea în industrie și servicii și continuarea implementării Legii de modificare a Legii Terenului ar avea ca efect creșterea încetinerii numărului celor care urmează să fie înregistrați ca șomeri sau devenind șomeri în plată. Fără a lua măsuri adecvate în 2016 ar putea însemna o creștere a numărului de șomeri prin punerea în aplicare a măsurilor de reducere a numărului de angajați din sectorul guvernamental ca strategie anunțată de guvern. Este mai dificil de anticipat cine va prelua poziția unei țări membre UE. Modelul econometric folosit pentru a estima influența asupra PIB-ului exercitat de inflație relevă faptul că există un parametru negativ, adică o influență negativă, iar pentru o creștere a ratei inflației cu o unitate, PIB-ul va scădea cu valoarea coeficientului. La testarea valabilității modelului se utilizează statistici F, care se calculează prin trei variante: variația explicată de model, varianța reziduală și varianța totală. Valoarea $F = 15,78$ este semnificativă din punct de vedere statistic pentru o probabilitate de 95% garanție, deoarece semnificația F are o valoare (0.000602) foarte aproape de zero.

Bibliografie

1. Aaronson, D., Mazumder, B. and Schechter, Shani. (2010). *What is behind the rise in long-term unemployment?*, Economic Perspectives, (Q II), 28–51
2. Agrawala, A., Matsab, D. (2013). *Labor unemployment risk and corporate financing decisions*, Journal of Financial Economics, Volume 108, Issue 2, May 2013, pages 449–470
3. Amaral, P. and Ice, J. (2014). *Reassessing the Effects of Extending Unemployment Insurance Benefits*, Economic Commentary, 2014-23
4. Anghel, M.G., Anghelache, C. and Manole, A. (2016). *Some aspects regarding the inflation evolution during the last period*. Romanian Statistical Review, Supplement, 8, 104-109
5. Anghelache, C. and Manole, A. (2015). The Correlation between Inflation and Unemployment. „Economica” Scientific and Didactic Journal, nr. 1 (91), Chişinău, Republica Moldova, pp. 115-123
6. Anghelache, C. (2008). *Tratat de statistică teoretică şi economică*, Editura Economică, Bucureşti
7. Anghelache, C., Manole, A. şi colaboratorii (2007). *Analiză macroeconomică*, Editura Economică, Bucureşti
8. Åslund, O., Østh, J. and Zenou, Y. (2010). *How Important Is Access to Jobs? Old Question - Improved Answer*, Journal of Economic Geography, 10, 389–422
9. Card, D., Chetty, R. and Weber, A. (2007). *The Spike at Benefit Exhaustion: Leaving the Unemployment System or Starting a New Job?*, American Economic Review, 97, 113–118
10. Chetty, R. (2008). *Moral Hazard versus Liquidity and Optimal Unemployment Insurance*. Journal of Political Economy, 116 (2), 173-234
11. Couch, K. A., Reznik, G. Tamborini, C. R. and Iams, H.. (2013). *Economic and Health Implications of Long-Term Unemployment: Earnings, Disability Benefits, and Mortality*. Research in Labor Economics, 38, 259-305
12. Daly, M., Hobijn, B., Sahin, A., and Valletta, R. (2012). *A search and matching approach to labor markets: Did the natural rate of unemployment rise?*. Journal of Economic Perspectives, 26 (3), 3–26
13. Inderbitzin, L., Staubli, S. and Zweimüller, J. (2016). *Extended Unemployment Benefits and Early Retirement: Program Complementarity and Program Substitution*. American Economic Journal: Economic Policy, 8 (1, Feb.), 253-288
14. Kroft, K., and Notowidigdo, M. J. (2016). *Should Unemployment Insurance Vary with the Unemployment Rate? Theory and Evidence*. Review of Economic Studies, 83 (3, July), 1092-1124
15. Krueger, A. B., and Mueller, A. (2010). *Job Search and Unemployment Insurance: New Evidence from Time Use Data*. Journal of Public Economics, Journal of Public Economics, 94 (3–4), 298– 307
16. Lalive, R. (2007). *Unemployment Benefits, Unemployment Duration, and PostUnemployment Jobs: A Regression Discontinuity Approach*. American Economic Review, 97, 108–112
17. Le Barbanchon, T. (2016). *The Effect of the Potential Benefit Duration of Unemployment Benefits on Unemployment Exits to Work and Match Quality in France*, Labor Economics, 16–29
18. Michaillat, P. (2012). *Do Matching Frictions Explain Unemployment? Not in Bad Times*. American Economic Review, 102 (4), 1721–1750

-
19. Moscarini, G., and Postei-Vinay, F. (2012). *The Contribution of Large and Small Employers to Job Creation at Times of High and Low Unemployment*. American Economic Review, 102 (6), 2509–2539.
 20. Nekoei, A. and Weber, A. (2017). *Does Extending Unemployment Benefits Improve Job Quality?*, American Economic Review, 107, 527–561
 21. Schmieder, J. F., von Wachter, T. and Bender, S. (2012). *The Effects of Extended Unemployment Insurance Over the Business Cycle: Evidence from Regression Discontinuity Estimates Over 20 Years*. The Quarterly Journal of Economics, 127 (2), 701–52
 22. Shimer, R. and Werning, I. (2007). *Reservation Wages and Unemployment Insurance*. The Quarterly Journal of Economics, 122, 1145–1185
 23. Silva, J. and Toledo, M. (2009). *Labor turnover costs and the cyclical behavior of vacancies and unemployment*. Macroeconomic Dynamics 13 (S1), 76–96
 24. van Ours, J. C., and Vodopivec, M. (2008). *Does Reducing Unemployment Insurance Generosity Reduce Job Match Quality?*, Journal of Public Economics, 92 (3–4), 684–95